

کتاب دانیال - شماره صد و نود و سه

پرده برداری از آخرالزمان: از سرنوشت روسیه تا بازگشت ترامپ و شکل‌گیری تصویر وحش

Jeff Pippenger

2024-04-23

در آینده نزدیک، روسیه جنگ در اوکراین را با پیروزی به پایان خواهد رساند، و این پیروزی ثابت خواهد کرد که آغاز پایان پوتین و روسیه است. همان‌گونه که گورباچف امپراتوری خود را بازآرایی کرد (پرسترویکا) و سپس به سازمان ملل متحد پناه برد، روسیه سیاسی زیر اقتدار سازمان ملل متحد قرار خواهد گرفت، در حالی که روسیه مذهبی زیر کنترل پاپیت قرار خواهد گرفت. ترامپ در سال ۲۰۲۴ انتخاب خواهد شد و بر دموکرات‌های جهان‌گرا و جهان‌گرایانی که خود را جمهوری‌خواه می‌نامند چیره خواهد شد، و برای حل و فصل تبعات ناشی از زوال پوتین و روسیه با جهان‌گرایان سازمان ملل متحد اتحاد خواهد بست. آنگاه فاحشه‌سور به نفع روسیه میانجی‌گری خواهد کرد.

در نبرد پانیوم، تاریخ نبرد نخست از میان سه نبرد آیه چهل تکرار می‌شود. در نخستین نبرد، که فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی در 1989 نمود آن بود، نخستین نفر از میان هشت رئیس‌جمهور آخر به‌عنوان ارتش نیابتی پاپیت عمل کرد. آن رئیس‌جمهور نخست یک جمهوری‌خواه بود، و این نشان می‌دهد که آخرین نفر نیز یک رئیس‌جمهور جمهوری‌خواه خواهد بود. آن رئیس‌جمهور نخست به سخنانش درباره دیوار «پرده آهنین» شناخته می‌شد، که به‌عنوان نشانه‌راهی نبوی، هم‌زمان با فروریختن دیوار برلین در 9 نوامبر 1989 فروریخت. آخرین رئیس‌جمهور جمهوری‌خواه به سخنانش درباره دیوار مرز جنوبی ایالات متحده شناخته خواهد شد، و نشانه‌راه شهادت ترامپ در ساخت دیوار «قانون یکشنبه» خواهد بود، جایی که «دیوار نمادین جدایی کلیسا و دولت» برداشته می‌شود.

آن نخستین رئیس‌جمهور ستاره سابق رسانه‌ها بود که به بیان تند و تیز و حس شوخ‌طبعی‌اش شناخته می‌شد. آخرین رئیس‌جمهور ستاره سابق رسانه‌هاست که به بیان تند و تیز و حس شوخ‌طبعی‌اش شناخته می‌شود. سال ۱۹۸۹ نشانگر فروپاشی امپراتوری معروف به اتحاد جماهیر شوروی بود و آخرین نبرد از سه نبرد آیه چهل نمایانگر فروپاشی امپراتوری معروف به روسیه است.

نبرد پانیوم سومین و آخرین نبرد آیه چهل است و نمونه آن را نبرد نخستین نشان داده بود. وقتی نبرد نخستین به پایان رسید، تمام جهان اذعان کرد که تنها ابرقدرت جهان ایالات متحده است. آن سلطه جهانی در پایان آخرین نبرد تکرار خواهد شد، زیرا در همان‌جا، با وجود اتحادی که میان آنتیوخوس سوم و فیلیپ مقدونی (ایالات متحده و سازمان ملل متحد) شکل گرفته است، ایالات متحده (نبی کاذب) به‌عنوان پادشاه ارشد آن ده پادشاه (اژدها - سازمان ملل متحد) تثبیت خواهد شد.

سه نبرد آیه چهل مهر «حق» را بر خود دارند، زیرا نخستین نماینده آخری است و نبرد میانی نمایانگر شورش است. ارتش نیابتی فاتح نخستین و آخرین (ایالات متحده) چیره می‌شود، اما ارتش نیابتی دوم شکست می‌خورد، و آن ارتش نیابتی نازیسم است، نمادی جهانی از شورش.

سه کارزار سیاسی دونالد ترامپ مهر «حقیقت» را بر خود دارند؛ زیرا او در کارزار نخست و آخر خود در انتخابات پیروز می‌شود، اما در کارزار میانی به دست وحش بی‌خدایی، که همان قدرت اژدهاست و بار دیگر نماد شورش است که با حرف سیزدهم الفبای عبری نمایانده می‌شود، شکست می‌خورد؛ حرفی که وقتی در کنار حرف نخست و حرف آخر قرار گیرد، واژه عبری «حقیقت» را می‌سازد.

آیه دهم از باب یازدهم دانیال، زمان پایان را در سال ۱۹۸۹ مشخص می‌کند و آیه شانزدهم قانون یکشنبه قریب‌الوقوع را مشخص می‌کند. آیات دهم تا پانزدهم نمایانگر تاریخ پنهان آیه چهل هستند؛ همان بخشی از کتاب دانیال که تا ایام آخر مهر شده بود. وقتی آیات دهم تا پانزدهم (خط بر خط) در تاریخ پنهان آیه چهل قرار داده می‌شوند، آن بخشی از دانیال که به ایام آخر مربوط است، از مهر و موم خارج می‌شود. آن بخش درست پیش از بسته شدن دوران مهلت برای سبب‌نگهداران در هنگام قانون یکشنبه قریب‌الوقوع، از مهر و موم خارج می‌شود. از این‌رو نشان‌دهنده مهر نهایی، یعنی مهر هفتم، است.

و چون مهر هفتم را گشود، در آسمان حدود نیم ساعت سکوت برقرار شد. و هفت فرشته‌ای را دیدم که در حضور خدا ایستاده بودند؛ و به آنان هفت شیپور داده شد. و فرشته‌ای دیگر آمد و نزد مذبح ایستاد، مجمره‌ای زرین در دست داشت؛ و بخور بسیار به او داده شد تا آن را با دعاهای همه مقدسان بر مذبح زرین که در برابر تخت بود تقدیم کند. و دود بخور، که با دعاهای مقدسان بود، از دست فرشته به حضور خدا بالا رفت. و آن فرشته مجمره را گرفت و آن را از آتش مذبح پر کرد و بر زمین افکند؛ و صداها و رعد‌ها و برق‌ها و زلزله‌ای پدید آمد. و آن هفت فرشته که هفت شیپور را داشتند، خود را برای دمیدن آماده کردند. مکاشفه ۸:۱-۶.

فرشتگان هفت‌گانه با هفت شیپور نمایانگر دآوری اجرایی هستند که از زمان قانون یکشنبه در ایالات متحده آغاز می‌شود، و همچنین نمایانگر دآوری اجرایی‌ای هستند که وقتی میکائیل برمی‌خیزد و دوره آزمایش بشر به پایان می‌رسد، آغاز می‌شود. در دوره نخست، از قانون یکشنبه تا هنگام برخاستن میکائیل، دآوری‌های خدا با رحمت آمیخته‌اند، اما سپس هفت بلای آخر دآوری‌های خدا هستند که با رحمت آمیخته نیستند. گشایش مهر هفتم زمانی است که دآوری‌های اجرایی در حال آماده شدن‌اند، همان‌گونه که توسط هفت فرشته نمایانده شده است.

فصل‌های دوم و نهم دانیال، «دعاهای مقدسان» را دعایی برای فهم رویدادهای مربوط به خواب پنهان نبوکدنصر از تمثال وحوش، و نیز توبه و اعتراف مرتبط با «هفت بار» در فصل بیست‌وششم لاویان معرفی می‌کنند. دعاهایی که با بخور در «مجمره زرین» آمیخته شدند و به حضور خدا بالا رفتند، به وسیله کسانی خوانده می‌شوند که فراخوانده شده‌اند تا در شمار صد و چهل و چهار هزار باشند؛ آنان که در همان زمان مهر خدای زنده را دریافت می‌کنند، هنگامی که آتش از مذبح به زمین افکنده می‌شود.

در باب نهم حزقیال، همان قدیسان برای رجاسات انجام‌شده در آن سرزمین و در کلیسا ناله و زاری می‌کنند، و چون اندوه عمیق خود را از گناه ابراز می‌دارند، فرشته مهرکننده نشانی بر پیشانی ایشان می‌نهد. همچون باب هشتم مکاشفه، دآوری‌هایی که فرشتگان هلاک‌کننده نماینده آن‌اند در پس‌زمینه حاضرند و منتظر فرمان پایان یافتن کار مهر زدن.

با دقتی بی‌خطا، آن ذات نامتناهی هنوز حساب همه ملت‌ها را نگه می‌دارد. تا زمانی که رحمت او همراه با دعوت به توبه عرضه می‌شود، این حساب باز می‌ماند؛ اما هنگامی که ارقام به حدی که خدا مقرر کرده برسد، اجرای خشم او آغاز می‌شود. حساب بسته می‌شود. شکیبایی الهی پایان می‌یابد. دیگر برای آنان التماس رحمت در میان نیست.

پیامبر، که در امتداد اعصار می‌نگریست، این زمان در برابر دیدگانش نمایان شد. ملت‌های این عصر دریافت‌کنندگان رحمت‌هایی بی‌سابقه بوده‌اند. برگزیده‌ترین برکات آسمان به آنان عطا شده است، اما تکبر فزاینده، حرص، بت‌پرستی، بی‌حرمتی به خدا و ناسپاسی پست بر ضد آنان ثبت شده است. آنان به سرعت حساب خود را با خدا می‌بندند.

اما آنچه مرا به لرزه می‌اندازد این است که آنان که بیشترین نور و امتیازات را داشته‌اند، به شرارت رایج آلوده شده‌اند. تحت تأثیر ناراستان اطراف خود، بسیاری، حتی از میان کسانی که به حقیقت اقرار دارند، سرد شده و مغلوب جریان نیرومند شر گشته‌اند. تحقیر همگانی پارسایی و قداست حقیقی سبب می‌شود کسانی که پیوند نزدیکی با خدا ندارند، حرمت شریعت او را از دست بدهند. اگر از نور پیروی می‌کردند و از دل از حقیقت اطاعت می‌کردند، این شریعت مقدس هنگامی که چنین تحقیر و کنار گذاشته می‌شود، در نظرشان عزیزتر می‌نمود. هرچه بی‌حرمتی به شریعت خدا آشکارتر می‌شود، خط تمایز میان پاسداران آن و جهان روشن‌تر می‌گردد. محبت به فرامین الهی در یک گروه به همان نسبت افزایش می‌یابد که تحقیر آنها در گروهی دیگر فزونی می‌گیرد.

بحران به سرعت نزدیک می‌شود. آمار به سرعت فزاینده نشان می‌دهند که زمان رسیدگی خداوند نزدیک شده است. گرچه از مجازات کردن اکراه دارد، با این همه مجازات خواهد کرد، آن هم به سرعت. کسانی که در نور راه می‌روند نشانه‌های خطر نزدیک‌شونده را خواهند دید؛ اما نباید در سکوت و بی‌تفاوتی بنشینند و در انتظار ویرانی بمانند، و با این باور به خود دلگرمی دهند که خداوند در روز رسیدگی قوم خود را پناه خواهد داد. به هیچ‌وجه چنین نیست. باید دریابند که وظیفه دارند با جدیت بکوشند تا دیگران را نجات دهند و با ایمانی استوار چشم امید به یاری خدا بدوزند. «دعای مؤثر و پرحرارتِ مردِ پارسا بسیار کارساز است.»

خمیرمایه تقوا کاملاً قدرت خود را از دست نداده است. در زمانی که خطر و اندوه کلیسا به اوج می‌رسد، گروه کوچکی که در نور ایستاده‌اند برای پلیدی‌هایی که در سرزمین انجام می‌شود آه می‌کشند و می‌گیرند. اما به‌ویژه دعاهای ایشان در حق کلیسا برخواهد خاست، زیرا اعضای آن مطابق روش جهان رفتار می‌کنند.

دعاهای صادقانه این معدود وفاداران بیهوده نخواهد بود. هنگامی که خداوند به‌عنوان دادخواه ظاهر شود، همچنین به‌عنوان حافظ همه کسانی خواهد آمد که ایمان را در پاکی آن حفظ کرده و خود را از جهان بی‌لکه نگاه داشته‌اند. در همین هنگام است که خدا وعده داده است از برگزیدگان خود که شبانه‌روز نزد او فریاد می‌کنند دادخواهی کند، هرچند با آنان درنگ می‌ورزد.

فرمان این است: «از میان شهر، از میان اورشلیم، بگذرید و بر پیشانی مردانی که به خاطر همه پلیدی‌هایی که در میان آن انجام می‌شود آه می‌کشند و می‌گیرند، علامتی بگذارید.» این کسان آه‌کش و گریان، کلام حیات را اعلام می‌کردند؛ توبیخ کرده، اندرز داده و التماس کرده بودند. برخی از کسانی که خدا را بی‌حرمت کرده بودند، توبه کردند و دل‌های خود را در حضور او فروتن ساختند. اما جلال خداوند از اسرائیل رخت بریسته بود؛ هرچند بسیاری هنوز به ظواهر دین ادامه می‌دادند، قدرت و حضور او در میانشان نبود. شهادت‌ها، جلد ۵، صفحات ۲۰۸ تا ۲۱۰.

آیات ده تا پانزده، مهر از تاریخ پنهان آیهٔ چهل برمی‌کشایند و در همین حال مشخص می‌کنند که مهر شدن آن صد و چهل و چهار هزار اکنون بر کسانی در حال انجام است که الزامات دعاهایی را که در باب دوم به‌وسیلهٔ دانیال و سه مرد شایسته، و در باب نهم به‌وسیلهٔ دانیال نشان داده شده‌اند، برآورده کرده‌اند. تمایز میان این دو دعا چنین است: دعایی برای فهم رویدادهای بیرونی نبوت (دانیال باب دوم)، و دعایی برای تحقق تجربهٔ درونی نبوت (دانیال باب نهم). تمایز دیگری این است که قدیسان به‌صورت جمعی در پی فهم پیام آزمایشی پیکرهٔ وحشانند (دانیال باب دوم)، اما آنان باید به‌صورت فردی کار توبه کامل را به انجام رسانند (دانیال باب نهم). دعاهای ایشان باید در چارچوب حزقیال باب نهم باشد، زیرا آنان باید از گناهان موجود در سرزمین و در کلیسا اندوهگین شوند.

در زمانی که غضب او در داورها ظاهر شود، این پیروان فروتن و وقف‌شدهٔ مسیح به سبب رنج جانیشان - که در نوحه و گریه، توبیخ‌ها و هشدارها بیان می‌شود - از سایر جهان متمایز خواهند شد.

در حالی که دیگران می‌کوشند بر شرّ موجود پرده بیفکنند و شرارت عظیم فراگیر را توجیه کنند، آنان که برای حرمت خدا غیرت دارند و محبتِ نفوس در دل می‌پرورند، برای جلب رضایت هیچ‌کس خاموش نخواهند نشست. جان‌های عادل ایشان هر روز از کارهای ناپاک و رقتار و گفتار بی‌دینان به تنگ می‌آید. آنان از بازداشتن سیلاب شتابان گناه ناتوانند و از این رو از اندوه و هراس آکنده‌اند. در حضور خدا سوگواری می‌کنند، چون می‌بینند دین در همان خانه‌های کسانی خوار شمرده می‌شود که نوری عظیم یافته‌اند. زاری می‌کنند و جان‌های خود را رنج می‌دهند، زیرا غرور، آز، خودخواهی و فریب از تقریباً هر نوعی در کلیسا هست. روح خدا، که بر توبیخ برمی‌انگیزد، زیر پا لگدمال می‌شود، حال آنکه خدمتگزاران شیطان پیروز می‌گردند. خدا بی‌حرمت می‌شود، و حقیقت بی‌اثر می‌گردد.

آن گروهی که از افول روحانی خود اندوهگین نمی‌شوند و بر گناهان دیگران نیز سوگواری نمی‌کنند، بدون مهر خدا رها خواهند ماند. خداوند فرستادگان خود را، آن مردانی را که در دست‌هایشان سلاح‌های کشتار است، مأمور می‌کند: «در پی او در سراسر شهر بروید و بزنید؛ نه چشم‌تان دریغ کند و نه رحم آورید؛ پیر و جوان را به کلی بکشید، هم دوشیزگان و هم کودکان خردسال و زنان را؛ اما به هیچ‌کس که بر او نشانی است نزدیک نشوید؛ و از قدس من آغاز کنید.» آنگاه از مردان کهنسالی که در برابر خانه بودند آغاز کردند.

اینجا می‌بینیم که کلیسا—قدس‌گاه خداوند—نخستین بود که ضربه خشم خدا را احساس کرد. کهنسالان، آنان که خدا نور عظیم به ایشان داده بود و به‌عنوان پاسداران منافع روحانی قوم ایستاده بودند، به امانت خود خیانت کرده بودند. آنان چنین موضعی گرفته بودند که دیگر مانند ایام سابق نیازی نیست در پی معجزات و ظهور برجسته قدرت خدا باشیم. زمانه تغییر کرده است. این سخنان بی‌ایمانی آنان را تقویت می‌کند، و می‌گویند: خداوند نه نیکی خواهد کرد و نه بدی. او چنان رحیم است که برای داوری بر قوم خود نیاید. پس «صلح و امنیت» فریاد مردانی است که دیگر هرگز صدای خود را چون شیپور بلند نخواهند کرد تا به قوم خدا تعدیاتشان و به خاندان یعقوب گناهانشان را بنمایانند. این سگ‌های لال که پارس نمی‌کنند همان‌هایی‌اند که انتقام عادلانه خدای اهانته دیده را احساس می‌کنند. مردان، دوشیزگان و کودکان خردسال، همگی با هم هلاک می‌شوند. شهادت، جلد ۵، ۲۱۰، ۲۱۱.

آیات یک و دو از باب یازدهم دانیال از زمان پایان در سال ۱۹۸۹ آغاز می‌شوند؛ آیه ده نیز چنین است. آیه دو تاریخ را تا دوره نخست ریاست جمهوری دونالد ترامپ پیش می‌برد و سپس از آن رئیس‌جمهوری که از نظر ثروت ششم است تا پادشاهی هفتم (سازمان ملل متحد)، که نمادش اسکندر مقدونی است، دوره‌ای از تاریخ پنهان را بر جای می‌گذارد. میان خشایارشا، پادشاه ثروتمند آیه دو، و اسکندر مقدونی، هشت پادشاه پارسی وجود داشتند. تاریخ پنهان از آیه دو تا آیه سه، نمایانگر هشت پادشاه است. بنابراین، از پایان دوره نخست ترامپ تا پادشاهی هفتم نبوت کتاب مقدس، در مجموع ده پادشاه وجود دارند که تاریخ پنهان میان آیه دو تا آیه سه باب یازدهم دانیال را دربر می‌گیرند.

عده ده نماد آزمون است، و آزمونی رخ می‌دهد شکل‌گیری تصویر وحش است. ششمین ثروتمندترین رئیس‌جمهور از نخستین کارزار انتخاباتی‌اش در سال ۲۰۱۵ جهانی‌گرایان را برمی‌انگیزد و بدین‌سان آغاز نبردی میان دو شاهد فصل یازدهم مکاشفه و اژدها-وحش الحاد را رقم می‌زند؛ نبردی که تا قانون یکشنبه آیات شانزده و چهل‌ویک پایان نمی‌یابد. در آن جنگ، دونالد ترامپ نخستین رئیس‌جمهوری بود که اژدها را برانگیخت و او همچنین آخرین است. ترامپ آخرین رئیس‌جمهور وحش زمین است و ترامپ نخستین رهبر پادشاهی هفتم خواهد شد. بدین‌سان، ترامپ نمایانگر نخستین و آخرین ده پادشاه است، و ده نماد آزمون است.

1776، 1789 و 1798 بیانگر سه دوره تاریخی‌اند که ثابت می‌کنند رئیس‌جمهور هشتم از آن هفت است. 1776 بیانگر انتشار اعلامیه استقلال و تاریخ کنگره‌های قاره‌ای نخست و دوم است. 1789 بیانگر دوره‌ای از تاریخ است که طی آن مقررات کنفدراسیون تدوین شد. این دوره در 1781 آغاز شد و با انتشار قانون اساسی در 1789 به پایان رسید. 1798 بیانگر انتشار قوانین بیگانگان و فتنه‌انگیزی و آغاز وحش زمین به‌عنوان ششمین پادشاهی نبوت‌های کتاب مقدس است.

کنگره‌های قاره‌ای به دو دوره پیشگویانه تقسیم می‌شوند: دوره نخستین کنگره و دوره آخرین کنگره. نخستین کنگره قاره‌ای دو رئیس داشت و پیتون راندولف نخستین رئیس بود. دومین کنگره قاره‌ای شش رئیس داشت. پیتون راندولف نخستین رئیس هر دو کنگره نخست و دوم قاره‌ای بود. در مجموع، در تاریخ نخستین و دومین کنگره قاره‌ای هشت رئیس وجود داشت. پیتون راندولف نخستین رئیس هر دو کنگره نخست و دوم قاره‌ای بود؛ دوره‌ای پیشگویانه که در آن هشت رئیس وجود داشت، اما نخستین رئیس هر یک از این دو دوره همان شخص بود. بنابراین، هرچند هشت دوره ریاست وجود داشت، در واقع تنها هفت رئیس بودند. نخستین رئیس، در میان هفت نفری که ریاست کردند، دو بار نخستین رئیس بود؛ از این رو راندولف نماینده هشتمی است که از همان هفت نفر به شمار می‌آید، و به گواهی دو شاهد، او نماد نخستین رئیس واقعی است که جورج واشینگتن بود.

رندولف نماینده واشینگتن است و بنابراین رندولف، به‌عنوان نماد واشینگتن، هم ویژگی‌های پیشگویانه رندولف نخستین رئیس‌جمهور را منتقل می‌کند و هم این معنا را که رندولف هشتمی بود که از آن هفت نفر به شمار می‌رفت. از این رو جورج واشینگتن، به‌عنوان نخستین رئیس‌جمهور و نخستین فرمانده و رئیس، نیز از نظر پیشگویانه هشتمی بود و از آن هفت نفر به شمار می‌رفت، و ترامپ، به‌عنوان آخرین رئیس‌جمهور، نیز هشتمی خواهد بود، یعنی از آن هفت نفر است.

رئیس دوم کنگره قاره‌ای دوم جان هنکاک بود. کنگره قاره‌ای دوم در سال ۱۷۸۱ به کار خود پایان داد. دوره ۱۷۸۱ تا ۱۷۸۹ به‌عنوان دوره «مقالات کنفدراسیون» شناخته می‌شود. این دوره با سال ۱۷۸۹، همراه با انتشار قانون اساسی، مشخص می‌شود. در آن دوره همچنین هشت رئیس نیز بر سر کار بودند. «مقالات کنفدراسیون» به منزله نخستین قانون اساسی بود، اما ضعف این مقالات به جایگزینی آن انجامید و سیزده مستعمره در سال ۱۷۸۹ قانون اساسی را تصویب کردند.

در آن دوره، آن هشت رئیس متشکل بودند از هفت نفری که در تاریخ دوره‌ای که دو کنگره قاره‌ای پیشین نمایندگی می‌کردند رئیس نبودند، و یک نفر که در آن دوره نخست پیشگویانه رئیس بود. جان هنکاک هم در دومین کنگره قاره‌ای خدمت کرد و هم در دوره‌ای که مقررات کنفدراسیون نمایندگی می‌کرد. در سطح پیشگویانه، تنها هفت مرد بودند که طی دو کنگره قاره‌ای رئیس بودند؛ بنابراین، به‌گونه‌ای پیشگویانه، جان هنکاک یکی از آن هشت نفر در دوره مقررات کنفدراسیون بود، اما او همچنین یکی از آن هفت مرد از دوره پیشین بود. پس او هشتمی بود که از میان آن هفت بود.

دوره پیشگویانه دوم، که با سال‌های ۱۷۸۱ تا ۱۷۸۹ مشخص می‌شود، مانند دوره نخست، یک رئیس (هنکاک) داشت که هشتم بود و از آن هفت، همان‌گونه که راندولف در دوره پیشگویانه نخست که با سال ۱۷۷۶ مشخص می‌شود، چنین بود.

در هر دو دوره هشت رئیس‌جمهوری، معمای «هشتمی که از هفت است» بازنمایی می‌شود. آن دو دوره گواهی می‌دهند که نخستین رئیس‌جمهور واقعی (واشنگتن) نیز، به‌واسطه نمونگی‌اش که راندولف نمایندگی می‌کرد، معمای نبوی را در نماد خود داشت. این سه شاهد به ترامپ مربوط می‌شوند. ترامپ، آنگونه که در آیات یک و دو از فصل یازدهم نمایانده شده، فقط از خلال دوره نخستش ترسیم می‌شود؛ دوره نخست که با دزدیده شدن انتخابات دوم توسط وحش برآمده از چاه بی‌انتها پایان یافت.

تاریخی که آن آیات را تحقق بخشید، یک تاریخ پنهان را در بر می‌گیرد که میان نقطه‌مربوط به ثروتمندترین پادشاه (Xerxes) و معرفی اسکندر کبیر قرار دارد؛ معرفی‌ای که نمایانگر قانون یکشنبه است، هنگامی که ده پادشاه برای مدتی کوتاه به هفتمین پادشاهی تبدیل می‌شوند. میان آن پادشاه ثروتمند و ده پادشاهی که موافقت می‌کنند هفتمین پادشاهی خود را به پاپیت واگذارند، هشت پادشاه وجود داشت. آن هشت پادشاه که تاریخ پنهان از آیه دو تا آیه سه را تشکیل می‌دهند، دو شاهد هشت رئیس‌جمهور را در تاریخ سال‌های 1776، 1789 و 1798 می‌یابند.

آن تاریخ نماد بیست‌ودو سال را با خود دارد و آن را به‌عنوان تاریخی از مهر شدن صد و چهل و چهار هزار نفر، زمانی که الوهیت با انسانیت پیوند می‌خورد، معرفی می‌کند. همچنین گواهِ «حقیقت» را در خود دارد، زیرا آغاز استقلال را نشان می‌دهد و پایان سلب استقلال را، درحالی‌که سیزده سال پس از ۱۷۷۶، سیزده مستعمره قانون اساسی را تصویب کردند. همچنین دو دوره هشت پادشاه (رئیس‌جمهور) را مشخص می‌کند که هر دو معمای اینکه هشتم از میان همان هفت است را در خود دارند.

ترامپ به‌عنوان ششمین رئیس‌جمهور در سال ۲۰۱۶، و به‌عنوان آخرین رهبر پادشاهی ششم، همچنین نمایانگر نخستین و آخرین ده پادشاه متوالی است. عدد ده، فرایند آزمون آن تاریخ را مشخص می‌کند، و آزمونی که پیش از قانون یکشنبه جریان دارد و در قانون یکشنبه به پایان می‌رسد، شکل‌گیری تصویر وحش است. تصویر رؤیای وحش، نبوکدنصر نمایانگر هشت پادشاهی است و بدین‌سان گواهی می‌دهد که آزمون تصویر وحش با عدد «هشت» نشان داده می‌شود.

در تاریخ آزمونی خط مکابیان، که نمایانگر خط شاخ پروتستانتیسیم منحرف و نیز خط شاخ جمهوری‌خواهی منحرف است که آنتیوخوس سوم آن را نمایندگی می‌کند، خطوط و شاخ‌ها در یک شاخ به هم می‌پیوندند، که آن تصویری از پاپیت است. در همان تاریخ، تصویر خدا به‌طور کامل و دائمی در کسانی که به‌عنوان صد و چهل و چهار هزار نمایانده می‌شوند، بازتولید می‌شود.

تاریخ پنهان آیه چهل در دل تاریخ پنهان آیات دو تا سه و تاریخ آیات ده تا پانزده گشوده می‌شود. وقتی ترامپ در مراسم تحلیف ۲۰ ژانویه ۲۰۲۵ به هفتمین رئیس‌جمهوری بدل می‌شود که از آن هفت است، هشت پادشاه میان خشایارشا و اسکندر مقدونی نشانه فرارسیدن شکل‌گیری تصویر وحش را رقم می‌زنند، و ترامپ نمایانگر نخستین و آخرین ده پادشاه پاپی است.

ما این مطالعه را در مقاله بعدی ادامه خواهیم داد.

و دیدم بر دست راست آن که بر تخت نشسته بود، کتابی نوشته، از درون و از پشت، که با هفت مهر مهر شده بود. و فرشته‌ای نیرومند را دیدم که با آواز بلند ندا می‌کرد: چه کسی شایسته است که کتاب را بگشاید و مهرهای آن را بگسلد؟ و هیچ‌کس، نه در آسمان و نه بر زمین و نه زیر زمین، توانا نبود که کتاب را بگشاید یا بدان بنگرد. و بسیار گریستم، زیرا کسی شایسته یافت نشد که کتاب را بگشاید و آن را بخواند، یا حتی بدان بنگرد. و یکی از مشایخ به من گفت: مگری؛ اینک، شیر قبیله یهودا، ریشه داوود، غالب آمده است تا کتاب را بگشاید و هفت مهر آن را بگسلد. و دیدم، اینک، در میان تخت و چهار جانور، و در میان مشایخ، بره‌ای ایستاده بود، گویی ذبح شده بود، که هفت شاخ و هفت چشم داشت، که همان هفت روح خدا هستند که به تمامی زمین فرستاده شده‌اند. و آمد و کتاب را از دست راست آن که بر تخت نشسته بود، برگرفت. و چون کتاب را گرفت، چهار جانور و بیست و چهار مشایخ پیش بره به خاک افتادند؛ هر یک چنگی داشتند و پیاله‌های زرین پر از بخور، که دعا‌های مقدسان است. و سرودی تازه سرودند و می‌گفتند: تو شایسته‌ای که کتاب را بگیری و مهرهای آن را بگشایی؛ زیرا کشته شدی و ما را برای خدا به خون خود از هر طایفه و زبان و قوم و ملت بازخریدی؛ و ما را برای خدایمان پادشاهان و کاهنان

ساختی؛ و بر زمین سلطنت خواهیم کرد. مکاشفه ۵: ۱۰-۱۱.